

Liknande beslut... BVA 51/12, BVA 22/13 och BVA 35/13. När det utan att det krävdes någon mer grundlig granskning av aktuella fakturor framgått att dessa inte slutligt reglerade brukningsavgifterna, har fastighetsägaren i BVA 18/13 inte ansetts kunna undgå betalningsskyldighet på grund av god tro. Om abonnenten är ett fastighetsbolag som yrkesmässigt bedriver fastighetsförvaltning och som får förutsättas vara väl förtroget med kostnadsbilden för att äga större fastigheter, ställs det högre krav för att god tro skall kunna föreligga om feldebitering skett av kommunen (BVA 75/12).

Uppdelning av anläggningsavgift

Anläggningsavgifterna kan i många fall uppgå till betydande belopp och därför bli betungande för en del fastighetsägare. I VAL 55 föreskrevs därför att fastighetens ägare hade rätt att få anläggningsavgiften uppdelad på årliga inbetalningar under högst tio år. Förutsättningarna för en sådan uppdelning var att avgiften kunde anses betungande med hänsyn till fastighetens ekonomiska bärkraft och övriga omständigheter. En ytterligare förutsättning, som infördes efter hemställan från Tredje lagutskottet, var att fastighetsägaren ställde nöjaktig säkerhet för de obetalda delarna av anläggningsavgiften. Utskottet framhöll därvid att huvudmannen alltid löpte risk att avgifterna inte betalades på rätt sätt. Även om en skyldighet för fastighetsägare att ställa säkerhet ibland kunde bli betungande, hade huvudmannen enligt utskottets mening ett berättigat intresse att kunna begära säkerhet för åtminstone uppskjutna anläggningsavgifter. Enligt vattentjänstlagen kan huvudmannen begära sådan säkerhet också enligt 18 § (se avsnitt 12.1).

Reglerna om anläggningsavgiftens uppdelning har, utan att undergå någon saklig ändring, tagits in i VAL 70 (27 § andra stycket andra meningen) och sedan i vattentjänstlagen (36 §). Om fastställd anläggningsavgift kan anses